

Úřední věstník

Evropské unie

C 95

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 63

23. března 2020

Obsah

IV *Informace*

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2020/C 95/01 Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v *Úředním věstníku Evropské unie* 1

Soudní dvůr

2020/C 95/02 Rozhodnutí Soudního dvora ze dne 11. února 2020 o úředních svátcích a soudních prázdninách 2

Tribunál

2020/C 95/03 Rozhodnutí Tribunálu ze dne 12. února 2020 o soudních prázdninách 4

V *Oznámení*

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2020/C 95/04 Věc C-428/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 4. června 2019 – OL a další v. Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt. 5

2020/C 95/05 Věc C-564/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pesti Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 24. července 2019 – trestní řízení proti IS 6

CS

2020/C 95/06	Věc C-610/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 13. srpna 2019 – Vikingo Fővállalkozó Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	7
2020/C 95/07	Věc C-611/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 13. srpna 2019 – Crewprint Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	9
2020/C 95/08	Věc C-631/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 23. srpna 2019 Sigrid Dickmanns proti usnesení Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 11. června 2019 ve věci T-538/18, Sigrid Dickmanns v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	10
2020/C 95/09	Věc C-656/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 4. září 2019 – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	10
2020/C 95/10	Věc C-717/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 27. září 2019 – Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	11
2020/C 95/11	Věc C-740/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 9. listopadu 2019 NJ v. Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság	12
2020/C 95/12	Věc C-819/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 6. listopadu 2019 – Stichting Cartel Compensation, Equilib Netherlands BV, Equilib Netherlands BV v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV a další	13
2020/C 95/13	Věc C-867/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2019 Confédération nationale du Crédit Mutuel proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-13/18, Crédit mutuel Arkéa v. EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)	13
2020/C 95/14	Věc C-887/19 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2019 Susannou Rutzinger-Kurpas proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 3. října 2019 ve věci T-491/18, Vafo Praha v. EUIPO – Rutzinger-Kurpas	14
2020/C 95/15	Věc C-910/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 12. prosince 2019 – Bankia S.A. v. Unión Mutua Asistencial de Seguros (UMAS)	14
2020/C 95/16	Věc C-912/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 13. prosince 2019 – Agrimotion S.A. v. ADAMA Deutschland GmbH	15
2020/C 95/17	Věc C-915/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. prosince 2019 – Eco Fox Srl v. Fallimento Mythen Spa a další	15
2020/C 95/18	Věc C-916/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. prosince 2019 – jednočlenná Alpha Trading SpA v. Ministero dell'Economia e delle Finanze a další	16
2020/C 95/19	Věc C-917/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. prosince 2019 – Novaol Srl v. Ministero dell'Economia e delle Finanze a další	17

2020/C 95/20	Věc C-918/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hamburg (Německo) dne 16. prosince 2019 – GDVI Verbraucherhilfe GmbH v. Swiss International Air Lines AG	17
2020/C 95/21	Věc C-937/19: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 23. prosince 2019 – KA	18
2020/C 95/22	Věc C-20/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 17. ledna 2020 – E. M. T. v. Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides	19
2020/C 95/23	Věc C-21/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofija-grad (Bulharsko) dne 17. ledna 2020 – Balgarska nacionalna televizija v. Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Sofija pri Centralno upravljenje na Nacionalnata agencija za prichodite	19
2020/C 95/24	Věc C-23/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Klagensævnet for Udbud (Dánsko) dne 17. ledna 2020 – Simonsen & Weel A/S v. Region Nordjylland a Region Syddanmark	20
2020/C 95/25	Věc C-27/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de grande instance de Rennes (Francie) dne 21. ledna 2020 – PF a QG v. Caisse d'allocations familiales d'Ille et Vilaine (CAF)	21
2020/C 95/26	Věc C-28/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Attunda tingsrätt (Švédsko) dne 21. ledna 2020 – Airhelp Limited v. Scandinavian Airlines System SAS	22

Tribunál

2020/C 95/27	Věc T-320/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2020 – WD v. EFSA („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Smlouvá na dobu určitou – Rozhodnutí o nepřerazení – Chybějící hodnotící zprávy – Přidělení bodů pro přerazení na základě převodu – Zjevně nesprávné posouzení – Rozhodnutí o neprodloužení smlouvy – Povinnost jednat s náležitou péčí – Zjevně nesprávné posouzení – Zneužití pravomoci – Legitimní očekávání – Povinnost uvést odůvodnění – Právo být vyslechnut – Odpovědnost“)	23
2020/C 95/28	Věc T-485/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2020 – Compañia de Tranvías de la Coruña v. Komise („Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty Komise týkající se výkladu ustanovení unijního práva – Dokumenty pocházející od třetí osoby – Dokumenty pocházející z členského státu – Nařízení (ES) č. 1370/2007 – Částečné odepření přístupu – Úplné odepření přístupu – Povinnost uvést odůvodnění – Výjimka týkající se ochrany soudního řízení – Převažující veřejný zájem“)	23
2020/C 95/29	Věc T-487/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. února 2020 – Stada Arzneimittel v. EUIPO – (VirusProtect) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie VirusProtect – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] – Povinnost uvést odůvodnění“)	24
2020/C 95/30	Věc T-505/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2020 – Maďarsko v. Komise („EZZF a EZFRV – Výdaje vyloučené z financování – Podpora pro rozvoj venkova – Podpora poskytnutá sdružením výrobců – Výdaje vynaložené Maďarskem – Článek 35 nařízení (ES) č. 1698/2005 – Kvalifikované uznání – Způsobilost příjemce podpory – Vypočítaná finanční oprava – Článek 52 odst. 2 nařízení (EU) č. 1306/2013 – Loajální spolupráce – Ochrana legitimního očekávání – Proporcionalita – Právní jistota – Nezpůsobilé částky“)	25

2020/C 95/31	Věc T-573/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2020 – Hickies v. EUIPO – (Tvar tkaničky do bot) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie – Tvar tkaničky do bot – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Ochrana práva ke staršímu (průmyslovému) vzoru – Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“)	25
2020/C 95/32	Věc T-732/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. února 2020 – Dalasa v. EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie charantea – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie CHARITÉ – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	26
2020/C 95/33	Věc T-733/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. února 2020 – Dalasa v. EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie charantea – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie CHARITÉ – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	27
2020/C 95/34	Věc T-44/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2020 – Globalia Corporación Empresarial v. EUIPO – Touring Club Italiano (TC Touring Club) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TC Touring Club – Starší slovní ochranná známka Evropské unie TOURING CLUB ITALIANO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Skutečné užívání starší ochranné známky – Článek 47 odst. 2 nařízení 2017/1001 – Další důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem – Článek 95 odst. 2 nařízení 2017/1001 – Vedlejší žaloba“)	28
2020/C 95/35	Věc T-135/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2020 – Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals v. EUIPO – Dalmat (LaTV3D) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie LaTV3D – Starší národní slovní ochranná známka TV3 – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Podobnost služeb – Podobnost označení – Rozlišovací způsobilost – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	28
2020/C 95/36	Věc T-248/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2020 – Bilde v. Parlament („Výsady a imunity – Člen Parlamentu – Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity – Zjevně nesprávné posouzení – Electa una via – Zásada non bis in idem – Zneužití pravomoci“)	29
2020/C 95/37	Věc T-262/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 11. února 2020 – Jakober v. EUIPO – (tvar šálku) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie – Tvar šálku – Nepřípustnost odvolání k odvolacímu senátu“)	30
2020/C 95/38	Věc T-331/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2020 – Pierre Balmain v. EUIPO – (Ztvárnění lívy hlavy obklopené kroužky tvořícími řetěz) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující lívu hlavy obklopenou kroužky tvořícími řetěz – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	30
2020/C 95/39	Věc T-332/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2020 – Pierre Balmain v. EUIPO (Vyobrazení hlavy lva obklopené kroužky tvořícími řetěz) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující hlavu lva obklopenou kroužky tvořícími řetěz – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)	31

2020/C 95/40	Věc T-293/18: Usnesení Tribunálu ze dne 30. ledna 2020 – Lotyšsko v. Komise („Žaloba na neplatnost – Společná rybářská politika – Pařížská smlouva o souostroví Špicberků (Norsko) – Rybolovná práva pro kraba rodu Chionoecetes v okolí oblasti Svalbard (Norsko) – Nařízení (EU) 2017/127 – Plavidla registrovaná v Unii s oprávněním k rybolovu – Zadržení lotyšského plavidla – Článek 265 SFEU – Výzva k jednání – Přijetí stanoviska Komise – Akt, který nevyvolává právně závazné účinky – Nepřípustnost“)	31
2020/C 95/41	Věc T-541/19: Usnesení Tribunálu ze dne 29. ledna 2020 – Shindler a další v. Rada („Žaloba pro nečinnost – Institucionální právo – Vystoupení Spojeného království z Unie – Občané Spojeného království pobývající v jiném členském státě Unie – Evropské volby v roce 2019 – Návrh na odložení evropských voleb – Nedostatek aktivní legitimace – Nepřípustnost“)	32
2020/C 95/42	Věc T-627/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 31. ledna 2020 – Shindler a další v. Komise („Předběžné opatření – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Vystoupení Spojeného království z Unie – Občané Spojeného království pobývající v jiném členském státě – Ztráta občanství Unie – Žaloba pro nečinnost – Nepřípustnost návrhu na nařízení předběžných opatření“)	33
2020/C 95/43	Věc T-808/19 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. ledna 2020 – Silgan International a Silgan Closures v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská soutěž – Žádost o informace – Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 – Návrh na odklad vykonatelnosti – Nedostatek naléhavosti“)	33
2020/C 95/44	Věc T-13/20: Žaloba podaná dne 8. ledna 2020 – Valiante v. Komise	34
2020/C 95/45	Věc T-14/20: Žaloba podaná dne 8. ledna 2020 – Tratkowski v. Komise	35
2020/C 95/46	Věc T-20/20: Žaloba podaná dne 14. ledna 2020 – Intertranslations (Intertransleisjons) Metafraseis v. Parlament	35
2020/C 95/47	Věc T-28/20: Žaloba podaná dne 16. ledna 2020 – ID v. ESVČ	37
2020/C 95/48	Věc T-37/20: Žaloba podaná dne 22. ledna 2020 – Spojené království v. Komise	38
2020/C 95/49	Věc T-52/20: Žaloba podaná dne 30. ledna 2020 – CX v. Komise	39
2020/C 95/50	Věc T-58/20: Žaloba podaná dne 3. února 2020 – NetCologne v. Komise	41
2020/C 95/51	Věc T-64/20: Žaloba podaná dne 3. února 2020 – Deutsche Telekom v. Komise	42
2020/C 95/52	Věc T-66/20: Žaloba podaná dne 4. února 2020 – Hauz 1929 v. EUIPO – Houzz (HAUZ LONDON)	43
2020/C 95/53	Věc T-67/20: Žaloba podaná dne 3. února 2020 – Hauz 1929 v. EUIPO – Houzz (HAUZ NEW YORK)	44
2020/C 95/54	Věc T-68/20: Žaloba podaná dne 4. února 2020 – Hauz 1929 v. EUIPO – Houzz (HAUZ EST 1929)	44
2020/C 95/55	Věc T-69/20: Žaloba podaná dne 4. února 2020 – Tele Columbus v. Komise	45

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2020/C 95/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 87, 16.3.2020

Dřívější publikace

Úř. věst. C 77, 9.3.2020

Úř. věst. C 68, 2.3.2020

Úř. věst. C 61, 24.2.2020

Úř. věst. C 54, 17.2.2020

Úř. věst. C 45, 10.2.2020

Úř. věst. C 36, 3.2.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

SOUDNÍ DVŮR

ROZHODNUTÍ SOUDNÍHO DVORA

ze dne 11. února 2020

o úředních svátcích a soudních prázdninách

(2020/C 95/02)

SOUDNÍ DVŮR

s ohledem na čl. 24 odst. 2, 4 a 6 jednacího řádu,

vzhledem k tomu, že podle tohoto ustanovení je třeba sestavit seznam úředních svátků a stanovit dny soudních prázdnin,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Seznam úředních svátků ve smyslu čl. 24 odst. 4 a 6 jednacího řádu je následující:

- Nový rok,
- Velikonoční pondělí,
- 1. květen,
- 9. květen,
- Nanebevstoupení Páně,
- Svatodušní pondělí,
- 23. červen,
- 15. srpen,
- 1. listopad,
- 25. prosinec,
- 26. prosinec.

Článek 2

Na období od 1. listopadu 2020 do 31. října 2021 jsou dny soudních prázdnin ve smyslu čl. 24 odst. 2 a 6 jednacího řádu stanoveny takto:

- Vánoce 2020: od pondělí 21. prosince 2020 do neděle 10. ledna 2021 včetně,

- Velikonoce 2021: od pondělí 29. března 2021 do neděle 11. dubna 2021 včetně,
- Léto 2021: od pátku 16. července 2021 do úterý 31. srpna 2021 včetně.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost v den svého zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 11. února 2020.

Vedoucí soudní kanceláře

A. CALOT ESCOBAR

Předseda

K. LENAERTS

TRIBUNÁL

ROZHODNUTÍ TRIBUNÁLU

ze dne 12. února 2020

o soudních prázdninách

(2020/C 95/03)

TRIBUNÁL

s ohledem na čl. 41 odst. 2 jednacího řádu

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Na soudní rok počínající 1. zářím 2020 jsou dny soudních prázdnin ve smyslu čl. 41 odst. 2 a 6 jednacího řádu stanoveny takto:

- Vánoce 2020: od pondělí 21. prosince 2020 do neděle 10. ledna 2021 včetně;
- Velikonoce 2021: od pondělí 29. března 2021 do neděle 11. dubna 2021 včetně;
- léto 2021: od pátku 16. července 2021 do úterý 31. srpna 2021 včetně.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost v den svého zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Lucemburku dne 12. února 2020.

Vedoucí soudní kanceláře

E. COULON

Předseda

M. VAN DER WOUDE

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 4. června 2019 – OL a další v. Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt.

(Věc C-428/19)

(2020/C 95/04)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobci: OL, PM a RO

Žalovaná: Rapidsped Fuvarozási és Szállítmányozási Zrt

Předběžné otázky

- 1) Musí být ustanovení čl. 1 odst. 1 směrnice 96/71/ES ⁽¹⁾ ve spojení s články 3 a 5 uvedené směrnice a s § 285 a 299 zákoníku práce vykládáno tak, že se maďarští pracovníci mohou vůči svým maďarským zaměstnavatelům v řízení zahájeném před maďarskými soudy dovolávat porušení uvedené směrnice a francouzské právní úpravy v oblasti minimální mzdy?
- 2) Musí být diety určené k pokrytí nákladů vynaložených při pobytu pracovníka v zahraničí považovány za součást mzdy?
- 3) Je v rozporu s článkem 10 nařízení č. 561/2006/ES ⁽²⁾ praktika spočívající v tom, že v případě úspory určené v poměru k ujeté vzdálenosti a spotřebě pohonných hmot zaměstnavatel na základě výpočetního vzorce vyplácí řidiči vozidla příplatek, který není součástí mzdy určené v pracovní smlouvě a ze kterého se neplatí daně ani příspěvky do systému sociálního zabezpečení?

Snaha o úsporu pohonných hmot vede řidiče k tomu, že řídí způsobem, který ohrožuje bezpečnost silničního provozu (například tak, že z kopce jedou co nejdéle na volnoběh).

- 4) Vztahuje se směrnice 96/71/ES na mezinárodní přepravu zboží, především s ohledem na to, že Evropská komise zahájila řízení pro porušení proti Francii a Německu, protože na odvětví silniční dopravy uplatňují právní úpravu týkající se minimální mzdy?

- 5) V případě, že směrnice nebyla provedena do vnitrostátního práva, může sama o sobě zakládat povinnosti jednotlivců, a tudíž sama o sobě představovat základ pro žalobu proti jednotlivci ve sporu zahájeném před vnitrostátním soudem?

- (¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. 1997, L 18, s. 1; Zvl. vyd. 05/02, s. 431).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 561/2006 ze dne 15. března 2006 o harmonizaci některých předpisů v sociální oblasti týkajících se silniční dopravy, o změně nařízení Rady (EHS) č. 3821/85 a (ES) č. 2135/98 a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3820/85 (Úř. věst. 2006, L 102, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Pesti Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko) dne 24. července 2019 – trestní řízení proti IS

(Věc C-564/19)

(2020/C 95/05)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Účastník původního trestního řízení

IS

Předběžné otázky

- 1.A** Musí být čl. 6 odst. 1 SEU a čl. 5 odst. 2 směrnice 2010/64/EU (¹) vykládány v tom smyslu, že pro účely zajištění práva na spravedlivý proces obviněných, kteří neznají jednací jazyk, musí členský stát vytvořit registr nezávislých a řádně kvalifikovaných překladatelů a tlumočnicků, nebo – pokud registr neexistuje – zajistit jiným způsobem kontrolu náležité kvality tlumočení soudního řízení?
- 1.B** V případě kladné odpovědi na předchozí otázku a v případě, že v projednávané věci nelze vzhledem k nedostatku náležitého tlumočení určit, zda byl obviněný informován o předmětu obvinění či obžaloby proti němu vzneseným, musí být čl. 6 odst. 1 SEU a čl. 4 odst. 5 a čl. 6 odst. 1 směrnice 2012/13/EU (²) vykládány v tom smyslu, že za těchto okolností nelze pokračovat v řízení v nepřítomnosti?
- 2.A** Musí být zásada nezávislosti soudů zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU, v článku 47 Listiny základních práv a v judikatuře Soudního dvora Evropské unie vykládána v tom smyslu, že dojde k jejímu porušení, pokud předseda Národního soudního úřadu, pověřený funkcemi ústřední správy soudů a jmenovaný parlamentem, který je jediným orgánem, kterému se zodpovídá a který jej může odvolat, obsadí místo předsedy soudu – předsedy, který má mimo jiné pravomoci v oblasti rozdělování věcí, zahajování kárných řízení proti soudcům a hodnocení soudců – prostřednictvím přímého dočasného jmenování, a tím obejde výběrové řízení a trvale ignoruje názor příslušných orgánů samosprávy soudců?
- 2.B** V případě kladné odpovědi na předchozí otázku a v případě, že soudce, který rozhoduje v dotčené věci, má opodstatněné důvody se obávat, že bude neoprávněně poškozen z důvodu svých soudních a správních činností, musí být uvedená zásada vykládána v tom smyslu, že v takové věci není zajištěn spravedlivý proces?
- 3.A** Musí být zásada nezávislosti soudů zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU, v článku 47 Listiny základních práv a v judikatuře Soudního dvora Evropské unie vykládána v tom smyslu, že s uvedenou zásadou není slučitelná situace, kdy od 1. září 2018 – na rozdíl od praxe dodržované v předchozích desetiletích – maďarští soudci na základě

zákona dostávají odměnu nižší, než je odměna státních zástupců v odpovídající kategorii, kteří mají stejný platový stupeň a stejný počet odpracovaných let, a v níž s ohledem na hospodářskou situaci země nejsou obecně platy soudců v souladu s významem funkcí, které vykonávají, a to zejména s ohledem na praxi mimořádného odměňování uplatňovanou vedoucími soudů?

- 3.B** V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, musí být uvedena zásada nezávislosti soudů vykládána v tom smyslu, že za takových okolností nemůže být zaručen spravedlivý proces?
- 4/A** Musí být článek 267 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) vykládán v tom smyslu, že je s uvedeným ustanovením v rozporu vnitrostátní praxe, podle které soud posledního stupně v řízení směřujícím ke sjednocení judikatury členského státu kvalifikuje usnesení soudu nižšího stupně, kterým bylo zahájeno řízení o předběžné otázce, jako nezákonné, aniž to ovlivnilo právní účinky dotčeného usnesení?
- 4/B** V případě kladné odpovědi na otázku 4/A, musí být článek 267 Smlouvy o Evropské unii (SEU) vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud nesmí přihlížet k rozhodnutím soudů posledního stupně v opačném smyslu ani k zásadním stanoviskům přijatým v zájmu jednoty práva?
- 4/C** V případě záporné odpovědi na otázku 4/A, může se v takových případech pokračovat v přerušném trestním řízení, zatímco probíhá řízení o předběžné otázce?
- 5.** Musí být zásada soudní nezávislosti zakotvená v čl. 19 odst. 1 druhém pododstavci SEU, v článku 47 Listiny základních práv a v judikatuře Soudního dvora vykládána v tom smyslu, že s ohledem na článek 267 SFEU je tato zásada porušena, když je proti soudci zahájeno kárné řízení z důvodu, že podal žádost o rozhodnutí o předběžné otázce?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/64/EU ze dne 20. října 2010 o právu na tlumočení a překlad v trestním řízení (Úř. věst. 2010, L 280, s. 1).

(²) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/13/EU ze dne 22. května 2012 o právu na informace v trestním řízení (Úř. věst. 2012, L 142, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 13. srpna 2019 – Vikingo Fővállalkozó Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-610/19)

(2020/C 95/06)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Vikingo Fővállalkozó Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Jsou v souladu s čl. 168 písm. a) a čl. 178 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES (¹) ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s čl. 220 písm. a) a čl. 226 téže směrnice, a se zásadou efektivit, vnitrostátní právní výklad a vnitrostátní praxe, podle kterých pro splnění hmotněprávních požadavků na odpočet daně nepostačuje pouhá existence faktury, jejíž obsah je v souladu s požadavky článku 226 uvedené směrnice,

nýbrž osoba povinná k dani, aby mohla legitimně uplatnit nárok na odpočet daně na základě uvedené faktury, musí navíc předložit doplňující důkazy, které musí nejen splňovat požadavky stanovené ve směrnici 2006/112, ale musí také být v souladu se zásadami vnitrostátních předpisů týkajících se účetnictví a se zvláštními ustanoveními v oblasti podpůrných dokladů, které vyžadují, aby každý jednotlivý člen řetězce uvedl veškeré podrobnosti hospodářské transakce, která se opírá o tyto podpůrné doklady?

- 2) Jsou v souladu s ustanoveními směrnice 2006/112 týkajícími se [odpočtu DPH] a se zásadou daňové neutrality a zásadou efektivity vnitrostátní právní výklad a vnitrostátní praxe, podle kterých, v situaci řetězce plnění, nezávisle na jakémkoliv jiné okolnosti, pouze z důvodu, že transakce má tuto povahu, se každému z členů řetězce ukládá povinnost kontrolovat prvky jimi provedené hospodářské transakce a povinnost vyvodit z této kontroly důsledky ve vztahu k osobě povinné k dani nacházející se na opačném konci řetězce, a osobě povinné k dani se odpírá nárok na [odpočet DPH] na základě skutečnosti, že vytvoření řetězce, ačkoli není zakázáno vnitrostátními právními předpisy, nebylo [rozumně] odůvodněné z hospodářského úhlu pohledu? V tomto kontextu, v situaci řetězce plnění, v rámci přezkumu objektivních okolností, které mohou odůvodnit zamítnutí nároku [na odpočet DPH], v okamžiku určení a posouzení relevantnosti a důkazní síly důkazů, na kterých spočívá zamítnutí nároku na odpočet DPH, lze uplatnit výhradně ustanovení směrnice 2006/112 a vnitrostátního práva týkající se odpočtu daně, jako hmotněprávní předpisy upřesňující skutečnosti relevantní pro určení skutkového rámce, nebo se musí uplatnit jako zvláštní předpisy také ustanovení v oblasti účetnictví dotčeného členského státu?
- 3) Jsou v souladu s ustanoveními směrnice 2006/112 týkajícími se [odpočtu DPH] a se zásadou daňové neutrality a zásadou efektivity vnitrostátní právní výklad a vnitrostátní praxe, podle kterých se osobě povinné k dani, která používá zboží pro potřeby svých zdanitelných plnění ve členském státě, ve kterém zdanitelná plnění uskutečňuje, a která disponuje fakturou v souladu se směrnicí 2006/112, odpírá nárok [na odpočet DPH] na základě skutečnosti, že nezná všechny prvky [transakce] uskutečněné členy řetězce, nebo na základě okolností, které souvisejí s některým z členů řetězce předcházejících osobu, která vydala fakturu, a na které osoba povinná k dani nemohla mít žádný vliv z důvodů, které se jí netýkají, a podmiňuje nárok [na odpočet DPH] požadavkem, aby osoba povinná k dani v rámci opatření, která od ní mohou být důvodně vyžadována, splnila obecnou povinnost kontroly, kterou musí provést nejen před uzavřením smlouvy, ale i v průběhu plnění smlouvy a dokonce po splnění smlouvy? V tomto kontextu, má osoba povinná k dani povinnost zdržet se uplatnění nároku [na odpočet DPH], pokud se ve vztahu k jakémukoli prvku hospodářské transakce uvedené na faktuře, a to v době po uzavření smlouvy nebo v průběhu plnění nebo po splnění smlouvy, dozví o nesrovnalosti nebo se dozví o okolnosti vedoucí k odmítnutí nároku [na odpočet DPH] v souladu s praxí daňové správy?
- 4) Má daňový orgán s ohledem na ustanovení směrnice 2006/112 týkající se [odpočtu DPH] a na zásadu efektivity povinnost specifikovat v čem spočívá daňový podvod? Je přiměřený postup daňového orgánu, podle kterého se pochybení a nesrovnalosti, které nemají důvodnou příčinnou souvislost s nárokem [na odpočet DPH] a kterých se dopustili členové řetězce, považují za důkaz daňového podvodu na základě skutečnosti, že vzhledem k tomu, že tato pochybení a nesrovnalosti učinily obsah faktury nepravděpodobným, osoba povinná k dani musela či měla vědět, že došlo k daňovému podvodu? Odůvodňuje tato okolnost v případě daňového podvodu požadavek na osobu povinnou k dani, aby prováděla kontrolu výše uvedeného rozsahu, hloubky a působnosti, nebo tato povinnost přesahuje požadavky zásady efektivity?
- 5) Je přiměřená sankce, která obsahuje zamítnutí nároku [na odpočet DPH] a spočívá v povinnosti zaplatit daňovou sankci rovnající se 200 % daňového rozdílu, pokud daňový orgán neutrpěl žádnou ztrátu příjmu přímo spojenou s nárokem osoby povinné k dani [na odpočet DPH]? Je třeba posoudit výskyt některé z okolností, na které odkazuje § 170 odst. 1 třetí věta az adózás rendjéröl szóló 2003. évi XCII. törvény (zákon č. XCII z roku 2003, o pravidlech zdaňování; dále jen „daňový řád“), pokud osoba povinná k dani předložila daňovému orgánu veškeré dokumenty, které měla k dispozici, a do daňového přiznání zahrнула vystavené faktury?
- 6) V případě, že na základě odpovědí na položené předběžné otázky bude možné dospět k závěru, že vnitrostátní právní předpis, který byl uplatňován po vydání usnesení ze dne 10. listopadu 2016, Signum Alfa Sped (C-446/15, EU:C:2016:869), a vnitrostátní praxe přijatá rovněž na jeho základě, nejsou v souladu s ustanoveními směrnice 2006/112 týkajícími se [odpočtu DPH], a s ohledem na to, že soud prvního stupně nemůže v každém řízení podat Soudnímu dvoru žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, lze na základě ustanovení článku 47 Listiny základních práv Evropské unie mít za to, že právo osob povinných k dani podat soudní žalobu a požadovat náhradu škody jim zaručuje právo na účinnou soudní ochranu a na nestranný soud, které je zakotveno v uvedeném článku? Lze v tomto kontextu podat výklad, podle kterého forma rozhodnutí vydaného ve věci Signum Alfa Sped předpokládá, že otázka byla

upravena právem Společenství a byla vyjasněna v judikatuře Soudního dvora Evropské unie, a že je v důsledku toho odpověď na danou otázku jasná, nebo to znamená, vzhledem k tomu, že bylo zahájeno nové řízení, že otázka nebyla dostatečně objasněna a že v důsledku toho bylo nadále nutné požádat Soudní dvůr o rozhodnutí o předběžné otázce?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 13. srpna 2019 – Crewprint Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-611/19)

(2020/C 95/07)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Crewprint Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Jsou v souladu s relevantními ustanoveními [v oblasti odpočtu DPH] směrnice 2006/112 (¹) a se zásadou daňové neutrality vnitrostátní právní výklad a vnitrostátní praxe, podle kterých daňový orgán odepírá nárok na odpočet DPH ohledně hospodářské transakce uzavřené mezi stranami z důvodu, že má formu právního vztahu mezi stranami (smlouva o dílo) považuje za podvodnou, protože zakládá nárok na odpočet, a tudíž ji kvalifikuje podle čl. 1 odst. 7 [zákonu o všeobecném daňovém řízení] jako činnost (činnost obchodního zástupce), která nezakládá nárok na odpočet, jelikož má za to, že cílem jednání je vyhnout se daňovým povinnostem, neboť činnost vykonávaná příjemcem faktury nemusí nutně mít [tuto formu podnikatelské činnosti], protože ji mohl vykonávat také jako obchodní zástupce? Mají osoby povinné k dani v tomto kontextu povinnost, jako požadavek k uplatnění [odpočtu DPH], zvolit si takovou formu hospodářské činnosti, která nese vyšší daňovou zátěž, nebo představuje skutečnost, že si zvolí při výkonu svobody uzavírat smlouvy, kterou požívají, a s cílem jiným, než jsou daňové účely, smluvní formu hospodářské činnosti mezi nimi uskutečňované, která má rovněž účinek, který nesledovaly, a který spočívá v nároku na odpočet daně?
- 2) Jsou v souladu s relevantními ustanoveními [v oblasti odpočtu DPH] směrnice 2006/112 a se zásadou daňové neutrality vnitrostátní právní výklad a vnitrostátní praxe, podle kterých v případě, že osoba povinná k dani, která zamýšlí uplatnit nárok [na odpočet DPH], splňuje hmotněprávní a formální požadavky [pro uplatnění nároku] a učinila nezbytné kroky před uzavřením smlouvy, daňový orgán odepře nárok na odpočet DPH, protože má za to, že vytvoření řetězce nebylo z hospodářského hlediska nezbytné a představuje tudíž zneužívající praxi, protože subdodavatel navzdory tomu, že může služby poskytovat, svěřuje jejich poskytování dalším subdodavatelům z důvodů jiných, než jsou daňové účely, a protože osoba povinná k dani, která zamýšlí uplatnit takový nárok [na odpočet DPH] věděla, v okamžiku přijetí zakázky, že její subdodavatel z nedostatku lidských a materiálních zdrojů svěří výkon zakázky dalším subdodavatelům? Má na odpověď vliv skutečnost, že osoba povinná k dani nebo její subdodavatel začlenili do řetězce subdodavatele, s nímž mají přímý vztah, nebo se kterým je poji osobní či organizační vztah (osobní známost, příbuzenský vztah či společný vlastník)?

- 3) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, je požadavek zjištění skutkového stavu na základě objektivních skutečností splněn, pokud v řízení, ve kterém má daňový orgán za to, že hospodářské vztahy mezi osobou povinnou k dani, která usiluje o uplatnění nároku na odpočet [DPH], a jeho subdodavatelem, jsou neracionální a neodůvodněné, odůvodní tuto skutečnost pouze svědeckou výpovědí části zaměstnanců subdodavatele, aniž by na základě objektivních skutečností určil povahu hospodářské činnosti, která je předmětem smlouvy, její konkrétní okolnosti a hospodářský kontext, a bez vyslechnutí ředitelů osoby povinné k dani a subdodavatelů, kteří jsou součástí řetězce a kteří mají rozhodovací pravomocí, a je v takovém případě relevantní, zda osoba povinná k dani nebo členové řetězce jsou schopni poskytovat plnění a je takovém případě třeba posouzení znalcem?
- 4) Jsou v souladu s relevantními ustanoveními směrnice 2006/112 a se zásadou daňové neutrality vnitrostátní právní výklad a vnitrostátní praxe, podle kterých v případě, kdy jsou splněny hmotněprávní a formální požadavky [na odpočet DPH] a byla přijata opatření, která lze [důvodně] vyžadovat, daňový orgán na základě okolností, které podle rozsudků Soudního dvora neodůvodňují [odepření odpočtu DPH] a nejsou objektivní, považuje za prokázaný daňový podvod a odepře nárok [na odpočet DPH], pouze proto, že uvedené okolnosti jako celek nastaly u dostatečně vysokého počtu vyšetřovaných členů dotčeného řetězce?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 23. srpna 2019 Sigríd Dickmanns proti usnesení Tribunálu
(šestého senátu) vydanému dne 11. června 2019 ve věci T-538/18, Sigríd Dickmanns v. Úřad
Evropské unie pro duševní vlastnictví**

(Věc C-631/19 P)

(2020/C 95/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Sigríd Dickmanns (zástupce: H. Tettenborn, advokát)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Soudní dvůr Evropské unie (šestý senát) zamítl usnesením ze dne 5. února 2020 kasační opravný prostředek a rozhodl, že účastník řízení, který neměl ve věci úspěch, ponese vlastní náklady řízení.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) dne 4. září 2019 – BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. v. Nemzeti Adó- és
Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága**

(Věc C-656/19)

(2020/C 95/09)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Szegedi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: BAKATI PLUS Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Je s článkem 147 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ (dále jen „směrnice o DPH“) slučitelná praxe členského státu spočívající ve ztotožnění pojmu „osobní zavazadlo“, který je stanoven jako pojmový prvek dodání zboží ve prospěch zahraničních cestujících, kteří jsou osvobozeni od daně z přidané hodnoty, s pojmem osobní majetek použitým v Úmluvě o celních úlevách pro turistiku, uzavřené v New Yorku dne 4. června 1954, a jeho Dodatkovém protokolu, a s pojmem „zavazadlo“ definovaném v čl. 1 bodě 5 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, pokud jde o podrobná pravidla k některým ustanovením celního kodexu Unie?
- 2) V případě záporné odpovědi na předchozí předběžnou otázku, jak má být definován pojem „osobní zavazadlo“ ve smyslu článku 147 směrnice o DPH, s ohledem na to, že tato směrnice jej nedefinuje? Je s ustanoveními práva Společenství slučitelná vnitrostátní praxe spočívající v tom, že daňové orgány v členském státě zohledňují výhradně „běžný význam pojmů“?
- 3) Musí být články 146 a 147 směrnice o DPH vykládány v tom smyslu, že pokud daňový subjekt nemá nárok na osvobození dodání zboží zahraničním cestujícím podle článku 147 této směrnice, musí být přezkoumáno, zda je použitelné osvobození dodání zboží pro účely exportu podle článku 146 směrnice, přestože byly opomenuty celní postupy stanovené celním kodexem Unie a prováděcími předpisy?
- 4) V případě, že odpověď na předchozí předběžnou otázku bude taková, že pokud se nepoužije osvobození ve prospěch zahraničních cestujících, může být transakce osvobozena od DPH v rámci exportu, lze kvalifikovat právní transakci jako dodání zboží za účelem exportu osvobozenou od DPH proti výslovnému záměru zákazníka vyjádřenému v okamžiku objednávky?
- 5) V případě kladné odpovědi na třetí a čtvrtou předběžnou otázku, v případě, jako je ten v původním řízení, v němž vystavitel faktury v době dodání zboží věděl, že zboží bylo získáno za účelem dalšího prodeje, nicméně že zahraniční kupující má v úmyslu vyvézt ho z území v režimu zahraničních cestujících, a proto vystavitel faktury nejednal v dobré víře, když vydal formulář žádosti o vrácení daně stanovené pro tento režim a když vrátil z titulu osvobození ve prospěch zahraničních cestujících daň stanovenou pro daný režim, je slučitelná s články 146 a 147 směrnice o DPH a se zásadou daňové neutrality a zásadou proporcionality unijního práva praxe členského státu, spočívající v tom, že daňový orgán odmítá vrácení nesprávně zúčtované a odvedené daně za dodání zboží zahraničním cestujícím, aniž by takové transakce kvalifikoval jako dodání zboží za účelem exportu a aniž by provedl příslušnou opravu, ačkoli je nesporné, že zboží opustilo Maďarsko jako zavazadla cestujících?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Maďarsko) dne 27. září 2019 – Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Věc C-717/19)

(2020/C 95/10)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Boehringer Ingelheim RCV GmbH & Co. KG Magyarországi Fióktelepe

Žalovaný: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 90 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, podle níž farmaceutický podnik, který na základě smlouvy, jejíž uzavření není povinné, odvádí platby státní organizaci nemocenského pojištění v závislosti na obratu dosaženém farmaceutickými výrobky, a který si tedy neponechává úplné protiplnění za tyto výrobky, nemá nárok na snížení *a posteriori* základu daně pouze z toho důvodu, že neprovádí platby způsobem určeným v jeho obchodní politice, ani hlavně pro propagační účely?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, musí být článek 273 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, podle které je pro snížení *a posteriori* daňového základu požadována faktura na jméno nositele práva na vrácení, která potvrzuje provedení transakce zakládající nárok na takové vrácení, ačkoli transakce, která umožňuje snížení *a posteriori* základu daně, je řádně zdokumentována a lze ji zpětně ověřit, a je částečně založena na veřejných údajích a umožňuje ověřit správný výběr daně?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
(Maďarsko) dne 9. listopadu 2019 NJ v. Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság**

(Věc C-740/19)

(2020/C 95/11)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Účastníci původního řízení

Žalobce: NJ

Žalovaný: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 47 Listiny základních práv a článek 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ⁽¹⁾ (tzv. „procedurální směrnice“) ve spojení s články 6 a 13 evropské Úmluvy o [ochraně] lidských práv[a základních svobod] vykládány v tom smyslu, že je možné, aby členský stát zaručil právo na účinnou právní ochranu i tehdy, když jeho soudy nemohou změnit rozhodnutí vydané v azylovém řízení, ale mohou jej jen zrušit a vrátit věc k novému řízení?
- 2) Musí být článek 47 Listiny základních práv a článek 31 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU (tzv. „procedurální směrnice“) rovněž ve spojení s články 6 a 13 evropské Úmluvy o [ochraně] lidských práv[a základních svobod] vykládány v tom smyslu, že je s nimi v souladu právní úprava členského státu, která pro soudní řízení v azylových věcech stanoví kogentní jednotnou celkovou lhůtu šedesáti dnů bez ohledu na veškeré individuální okolnosti a bez zřetele ke zvláštnostem dané věci a k možným obtížím při dokazování?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Amsterdam (Nizozemsko) dne 6. listopadu 2019 – Stichting Cartel Compensation, Equilib Netherlands BV, Equilib Netherlands BV v. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV a další

(Věc C-819/19)

(2020/C 95/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Amsterdam

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Stichting Cartel Compensation, Equilib Netherlands BV, Equilib Netherlands BV

Žalované: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG, British Airways plc, Société Air France SA, Singapore Airlines Ltd, Singapore Airlines Cargo Pte Ltd, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Singapore Airlines Cargo Pte Ltd, Singapore Airlines Ltd, Lufthansa Cargo AG, Deutsche Lufthansa AG, Swiss International Air Lines AG, British Airways plc, Air Canada, Cathay Pacific Airways Ltd, SAS AB, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden, SAS Cargo Group A/S, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Lufthansa Cargo AG, Deutsche Lufthansa AG, British Airways plc

Předběžná otázka

Mají vnitrostátní soudy ve sporu mezi poškozeným (v projednávané věci zasilatelé, odběratelé služeb letecké nákladní přepravy) a leteckou společností pravomoc – buď na základě přímého účinku článku 101 SFEU či každopádně článku 53 Dohody o EHP, nebo na základě (přímého účinku) článku 6 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾ – neomezeně uplatňovat článek 101 SFEU nebo každopádně článek 53 Dohody o EHP na dohody leteckých společností nebo na jejich jednání ve vzájemné shodě ohledně přepravních služeb u letů provedených před 1. květnem 2004 mezi letišti v rámci EU a letišti mimo EHP příp. u letů provedených před 19. květnem 2005 mezi Islandem, Lichtenštejnskem a Norskem a letišti mimo EHP, příp. u letů provedených před 1. červnem 2002 mezi letišti v rámci EU a Švýcarskem, ačkoliv se jedná o období, v němž platilo přechodné ustanovení článků 104 a 105 SFEU, nebo tomu toto přechodné ustanovení brání?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1).

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. listopadu 2019 Confédération nationale du Crédit Mutuel proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 24. září 2019 ve věci T-13/18, Crédit mutuel Arkéa v. EUIPO – Confédération nationale du Crédit mutuel (Crédit Mutuel)

(Věc C-867/19 P)

(2020/C 95/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Confédération nationale du Crédit Mutuel (zástupci: B. Moreau-Margotin, M. Merli, C. Thomas-Raquin, M. Le Guerier, advokáti)

Další účastníci řízení: Crédit Mutuel Arkéa, Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) usnesením ze dne 13. února 2020 rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný.

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. prosince 2019 Susannou Rutzinger-Kurpas proti rozsudku Tribunálu (třetího senátu) vydanému dne 3. října 2019 ve věci T-491/18, Vafo Praha v. EUIPO – Rutzinger-Kurpas

(Věc C-887/19 P)

(2020/C 95/14)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Susanne Rutzinger-Kurpas (zástupce: F. Lichtnecker, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Vafo Praha s.r.o.

Usnesením ze dne 11. února 2020 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek není přijatelný a že Susanne Rutzinger-Kurpas ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 12. prosince 2019 – Bankia S.A. v. Unión Mutua Asistencial de Seguros (UMAS)

(Věc C-910/19)

(2020/C 95/15)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Bankia S.A.

Odpůrkyně: Unión Mutua Asistencial de Seguros (UMAS)

Předběžné otázky

V souvislosti s výkladem čl. 3 odst. 2 a článku 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/71/ES⁽¹⁾ ze dne 4. listopadu 2003 o prospektu, který má být zveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování, a o změně směrnice 2001/34/ES:

1. Je-li veřejná nabídka upsání akcií určena jak retailovým investorům, tak kvalifikovaným investorům, a je vydán prospekt určený retailovým investorům, mohou žalobu na určení odpovědnosti za prospekt podat oba typy investorů nebo jen ti retailoví?
2. V případě, že odpověď na předchozí otázku je taková, že tuto žalobu mohou podat i kvalifikovaní investoři, je možné hodnotit stupeň jejich znalosti ekonomické situace emitenta veřejné nabídky upsání akcií nad rámec prospektu, v závislosti na jejich právních nebo obchodních vztazích s tímto emitentem (coby jeho akcionáři, členové jeho správních orgánů, atd.)?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 345, s. 64

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Düsseldorf (Německo) dne 13. prosince 2019 – Agrimotion S.A. v. ADAMA Deutschland GmbH

(Věc C-912/19)

(2020/C 95/16)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Düsseldorf

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Agrimotion S.A.

Žalovaná: ADAMA Deutschland GmbH

Předběžné otázky

Může se podnik, který v zavádějícím členském státě uvádí na trh přípravky na ochranu rostlin povolený v členském státě původu, odvolávat na povolení k souběžnému obchodu, které bylo příslušným orgánem zavádějícího členského státu uděleno třetímu podniku, je-li na kanystrech, které jsou naplněny přípravkem na ochranu rostlin, a v nichž je v zavádějícím členském státě tento přípravek uváděn na trh, umístěn odkaz na držitele povolení jakož i na zavádějící podnik? Pokud existují další požadavky, které to jsou? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Podle článku 52 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. 2009, L 309, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. prosince 2019 – Eco Fox Srl v. Fallimento Mythen Spa a další

(Věc C-915/19)

(2020/C 95/17)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Eco Fox Srl

Odpůrci: Fallimento Mythen Spa, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali, Ministero dello Sviluppo Economico, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Předběžná otázka

Představuje – s ohledem na články 107 a 108 SFEU, nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999 ⁽¹⁾, ve znění pozdějších změn, nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004 ⁽²⁾ a na případná další relevantní ustanovení práva [Evropské unie] – takový sekundární normativní akt, jako je opatření přijaté ministerskou vyhláškou č. 37/2015,

kteřá je v tomto řízení napadána a která na základě přímé vykonatelnosti rozsudků Consiglio di Stato, kterými bylo rozhodnuto o částečném zrušení předchozích opatření, která již byla oznámena Komisi, ovlivnila „se zpětnou účinností“ podmínky pro uplatňování úlevy na spotřební dani z bionafty tím, že se zpětnou účinností změnila kritéria pro rozdělení zvýhodnění mezi podniky-žadatele, aniž by rozšířila dobu trvání programu daňových úlev, státní podporu, která jako taková podléhá povinnosti předchozího oznámení Evropské komisi?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. prosince 2019 –
jednočlenná Alpha Trading SpA v. Ministero dell'Economia e delle Finanze a další**

(Věc C-916/19)

(2020/C 95/18)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: jednočlenná Alpha Trading SpA

Odpůrci: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali, Ministero dello Sviluppo Economico

Předběžná otázka

Představuje – s ohledem na články 107 a 108 SFEU, nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999 ⁽¹⁾, ve znění pozdějších změn, nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004 ⁽²⁾ a na případná další relevantní ustanovení práva [Evropské unie] – takový sekundární normativní akt, jako je opatření přijaté ministerskou vyhláškou č. 37/2015, která je v tomto řízení napadána a která na základě přímé vykonatelnosti rozsudků Consiglio di Stato, kterými bylo rozhodnuto o částečném zrušení předchozích opatření, která již byla oznámena Komisi, ovlivnila „se zpětnou účinností“ podmínky pro uplatňování úlevy na spotřební dani z bionafty tím, že se zpětnou účinností změnila kritéria pro rozdělení zvýhodnění mezi podniky-žadatele, aniž by rozšířila dobu trvání programu daňových úlev, státní podporu, která jako taková podléhá povinnosti předchozího oznámení Evropské komisi?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 12. prosince 2019 –
Novaol Srl v. Ministero dell'Economia e delle Finanze a další**

(Věc C-917/19)

(2020/C 95/19)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Novaol Srl

Odpůrci: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Politiche Agricole, Alimentari e Forestali e del Turismo, Ministero dello Sviluppo Economico

Předběžná otázka

Představuje – s ohledem na články 107 a 108 SFEU, nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999 ⁽¹⁾, ve znění pozdějších změn, nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004 ⁽²⁾ a na případná další relevantní ustanovení práva [Evropské unie] – takový sekundární normativní akt, jako je opatření přijaté ministerskou vyhláškou č. 37/2015, která je v tomto řízení napadána a která na základě přímé vykonatelnosti rozsudků Consiglio di Stato, kterými bylo rozhodnuto o částečném zrušení předchozích opatření, která již byla oznámena Komisi, ovlivnila „se zpětnou účinností“ podmínky pro uplatňování úlevy na spotřební dani z bionafty tím, že se zpětnou účinností změnila kritéria pro rozdělení zvýhodnění mezi podniky-žadatele, aniž by rozšířila dobu trvání programu daňových úlev, státní podporu, která jako taková podléhá povinnosti předchozího oznámení Evropské komisi?

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 83, 27.3.1999, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 794/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 659/1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 93 Smlouvy o ES (Úř. věst. L 140, 30.4.2004, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hamburg (Německo) dne 16. prosince
2019 – GDVI Verbraucherhilfe GmbH v. Swiss International Air Lines AG**

(Věc C-918/19)

(2020/C 95/20)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hamburg

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: GDVI Verbraucherhilfe GmbH

Žalovaná: Swiss International Air Lines AG

Předběžné otázky

1. Musí být Dohoda mezi Švýcarskou konfederací a Evropským společenstvím o letecké dopravě ze dne 21. června 1999 ⁽¹⁾ ve znění rozhodnutí Výboru Společenství-Švýcarsko pro leteckou dopravu č. 2/2010 ze dne 26. listopadu 2010 ⁽²⁾ vykládána v tom smyslu, že nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 ⁽³⁾ platí v souladu s ustanovením svého čl. 3 odst. 1 písm. b) také pro cestující, kteří při letu z třetího státu přistanou na letišti ve Švýcarsku, aby následně odletěli do určitého členského státu?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku: pokud se nařízení takto uplatní, jsou soudy členských států vázány také judikaturou Soudního dvora EU, podle které se pro účely nároku na náhradu může na cestující zpožděných letů pohlížet jako na cestující zrušených letů (rozsudek Soudního dvora ze dne 19. listopadu 2009, C-402/07 a C-432/07 ⁽⁴⁾)?
3. Může nárok na náhradu škody podle článku 7 nařízení existovat i v případě, že cestující nestihne přímo navazující let z důvodu relativně malého zpoždění při přeletu, což má za následek zpoždění tři hodiny a více v cílovém místě určení, oba lety jsou však provozovány jinými leteckými dopravci a rezervaci potvrdila cestovní kancelář, která pro své zákazníky tyto lety sestavila?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2002, L 114, s. 73.

⁽²⁾ Úř. věst. 2010, L 347, s. 54.

⁽³⁾ Úř. věst. 2004, L 46, s. 1.

⁽⁴⁾ EU:C:2009:716.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Amtsgericht Köln (Německo) dne 23. prosince 2019 – KA

(Věc C-937/19)

(2020/C 95/21)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Amtsgericht Köln

Účastníci původního řízení

Dotčený účastník: KA

Zúčastnění: Staatsanwaltschaft Köln, Bundesamt für Güterverkehr

Předběžná otázka

Musí být čl. 8 odst. 2 první věta nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1072/2009 ⁽¹⁾ ze dne 21. října 2009 vykládán v tom smyslu, že se o jedná mezinárodní přepravu ve smyslu výše uvedeného nařízení také v případě, že je tato přeprava prováděna v rámci přepravy podle čl. 1 odst. 5 písm. d) nařízení (ES) č. 1072/2009?

⁽¹⁾ Nařízení o společných pravidlech pro přístup na trh mezinárodní silniční nákladní dopravy (Úř. věst. 2009, L 300, s. 72).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Belgie) dne 17. ledna 2020 –
E. M. T. v. Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

(Věc C-20/20)

(2020/C 95/22)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: E. M. T.

Odpůrce: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Předběžná otázka

Mají být článek 46 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany⁽¹⁾, který stanoví právo žadatele na účinný opravný prostředek proti rozhodnutí o „jeho žádosti o mezinárodní ochranu“, a článek 47 Listiny základních práv Evropské unie, vykládané ve spojení s články 20 a 26 směrnice 2013/32/EU, vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní procesní právní normě, jako je článek 39/57 zákona ze dne 15. prosince 1980 o vstupu cizinců na státní území, o jejich pobytu a usazování a o jejich vyhošťování, která stanoví lhůtu deseti „kalendářních“ dnů od doručení správního rozhodnutí pro podání žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí následné žádosti o mezinárodní ochranu, „pokud žalobu podá cizinec, který se v době doručení rozhodnutí nachází na určeném místě uvedeném v člancích 74/8 a 74/9 [tétoho zákona] nebo pokud je k dispozici vládě“, zvláště musí-li navrhovatel následně po doručení výše uvedeného správního rozhodnutí učinit kroky směřující k nalezení nového právního poradce v rámci bezplatné právní pomoci k zahájení řízení o opravném prostředku?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 180, s. 60.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofija-grad (Bulharsko) dne
17. ledna 2020 – Balgarska nacionalna televizija v. Direktor na Direkcija „Obžalvane
i danačno-osiguritelna praktika“ – Sofija pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za
prichodite**

(Věc C-21/20)

(2020/C 95/23)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofija-grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Balgarska nacionalna televizija

Žalovaný: Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praktika“ – Sofija pri Centralno upravlenie na Nacionalnata agencija za prichodite

Předběžné otázky

- 1) Lze poskytování audiovizuálních mediálních služeb divákům veřejnoprávní televizí považovat za službu poskytovanou za úplatu ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/112/ES ⁽¹⁾, je-li financováno státem formou dotací, přičemž diváci za vysílání nehradí žádné poplatky, nebo službu poskytovanou za úplatu ve smyslu tohoto ustanovení nepředstavuje a nespadá proto do oblasti působnosti této směrnice?
- 2) Je nutno v případě, že odpověď zní tak, že audiovizuální mediální služby poskytované divákům veřejnoprávní televize spadají do rozsahu působnosti čl. 2 odst. 1 písm. c) směrnice 2006/112/ES, vycházet z toho, že se jedná o osvobozená plnění ve smyslu čl. 132 odst. 1 písm. q) směrnice, a je přípustná vnitrostátní právní úprava, která tuto činnost osvobozuje pouze z důvodu platby získané ze státního rozpočtu, kterou veřejnoprávní televize dostává, a to bez ohledu na to, zda tato činnost má rovněž obchodní povahu?
- 3) Je podle článku 168 směrnice 2006/112/ES přípustná praxe, která nárok na odpočet DPH zaplacené za nákupy podmiňuje nikoli pouze použitím daných nákupů (pro účely zdanitelné, nebo nezdanitelné činnosti), nýbrž rovněž způsobem financování těchto nákupů, a to jednak z vlastních příjmů (reklamní služby aj.) a jednak ze státních subvencí, a která nárok na plný odpočet DPH přiznává pouze v případě nákupů financovaných z vlastních příjmů, a nikoli u nákupů financovaných ze státních dotací, přičemž je požadováno jejich rozlišování?
- 4) V případě, že se má za to, že činnost veřejnoprávní televize sestává ze zdanitelných a osvobozených plnění, a že se přihlíží k jejímu smíšenému financování: Jaký rozsah má nárok na odpočet DPH v případě těchto nákupů a jaká kritéria se použijí pro jeho určení?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Klagenævnet for Udbud (Dánsko) dne 17. ledna 2020 – Simonsen & Weel A/S v. Region Nordjylland a Region Syddanmark

(Věc C-23/20)

(2020/C 95/24)

Jednací jazyk: dáština

Předkládající soud

Klagenævnet for Udbud

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Simonsen & Weel A/S

Odpůrci: Region Nordjylland a Region Syddanmark

Předběžné otázky

- 1) Musí být zásady rovného zacházení a transparentnosti stanovené v čl. 18 odst. 1 [směrnice 2014/24] ⁽¹⁾ a článku 49 [směrnice 2014/24], ve spojení s body 7 a 10 písm. a) části C přílohy V směrnice 2014/24 vykládány v tom smyslu, že oznámení o zahájení zadávacího řízení v případě, jako je projednávaná věc, musí obsahovat informace o předpokládaném objemu nebo předpokládané hodnotě dodávek podle rámcové smlouvy, k níž se nabídka vztahuje?

Je-li odpověď na tuto otázku kladná, je Soudní dvůr rovněž tázán, zda musí být shora uvedená ustanovení vykládána v tom smyslu, že informace musí být uvedeny ve vztahu k rámcové smlouvě (a) jako celku nebo (b) ve vztahu k původnímu veřejnému zadavateli, jenž svůj záměr na uzavření dohody uvedl na základě výzvy k podání nabídky (v projednávané věci region Nordjylland) nebo (c) ve vztahu k původnímu veřejnému zadavateli, jenž pouze uvedl, že se účastní jedné opce (v projednávané věci region Syddanmark).

- 2) Musí být zásady rovného zacházení a transparentnosti stanovené v čl. 18 odst. 1 [směrnice 2014/24] a člancích 33 a 49 [směrnice 2014/24], ve spojení s body 7 a 10 písm. a) části C přílohy V směrnice 2014/24 vykládány v tom smyslu, že buď oznámení o zahájení zadávacího řízení, nebo zadávací podmínky musí stanovit nejvyšší objem nebo nejvyšší hodnotu dodávek podle rámcové smlouvy, k níž se nabídka vztahuje, takže daná rámcová smlouva po jejich dosažení pozbyde svých účinků?

Je-li odpověď na tuto otázku kladná, je Soudní dvůr rovněž tázán, zda musí být shora uvedená ustanovení vykládána v tom smyslu, že výše uvedený nejvyšší objem musí být uveden ve vztahu k rámcové smlouvě (a) jako celku nebo (b) ve vztahu k původnímu veřejnému zadavateli, jenž svůj záměr na uzavření dohody uvedl na základě výzvy k podání nabídky (v projednávané věci region Nordjylland) nebo (c) ve vztahu k původnímu veřejnému zadavateli, jenž pouze uvedl, že se účastní jedné opce (v projednávané věci region Syddanmark).

Jsou-li odpovědi na otázku 1 nebo 2 kladné, je Soudní dvůr dále tázán — v rozsahu, v němž je to relevantní k obsahu těchto odpovědí — aby zodpověděl následující otázku:

- 3) Musí být čl. 2d odst. 1 písm. a) [směrnice 92/13], ve spojení s články 33 a 49 [směrnice 2014/24], ve spojení s body 7 a 10 písm. a) části C přílohy V směrnice 2014/24 vykládán v tom smyslu, že podmínka, že „zadavatel zadal zakázku [...] bez předchozího uveřejnění oznámení v Úředním věstníku Evropské unie“ se vztahuje na případ, jako je projednávaná věc, kdy veřejný zadavatel oznámil zahájení zadávacího řízení o zamýšlené rámcové smlouvě v Úředním věstníku Evropské unie, ale
- a) oznámení o zahájení zadávacího řízení nesplňuje požadavek uvést předpokládaný objem nebo předpokládanou hodnotu dodávek podle rámcové smlouvy, k níž se nabídka vztahuje, protože tento odhad je uveden v zadávacích podmínkách, a
- b) veřejný zadavatel v oznámení o zahájení zadávacího řízení nebo v zadávacích podmínkách porušil požadavek stanovit nejvyšší objem nebo nejvyšší hodnotu dodávek podle rámcové smlouvy, k níž se nabídka vztahuje?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal de grande instance de Rennes (Francie)
dne 21. ledna 2020 – PF a QG v. Caisse d'allocations familiales d'Ille et Vilaine (CAF)**

(Věc C-27/20)

(2020/C 95/25)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Tribunal de grande instance de Rennes

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: PF, QG

Odpůrkyně: Caisse d'allocations familiales d'Ille et Vilaine (CAF)

Předběžná otázka

Musí být unijní právo, zejména články 20 a 45 Smlouvy o fungování Evropské unie, jakož i článek 4 nařízení č. 883/2004 ⁽¹⁾ a článek 7 nařízení č. 492/2011 ⁽²⁾, vykládáno v tom smyslu, že brání takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je článek R 532-3 code de la sécurité sociale (zákoník o sociálním zabezpečení), které definuje referenční kalendářní rok pro výpočet rodinných přídatků jako předposlední rok předcházející výplatnímu období, jehož použití v situaci, kdy příjmy příjemce podstatně vzrostou v jednom členském státě a po jeho návratu do státu původu [následně] poklesnou, vede k tomu, že je tento příjemce, na rozdíl od rezidentů, kteří nevyužili své právo volného pohybu, připraven o část svého nároku na rodinné přídatky?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. 2004, L 166, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Attunda tingsrätt (Švédsko) dne 21. ledna 2020 –
Airhelp Limited v. Scandinavian Airlines System SAS**

(Věc C-28/20)

(2020/C 95/26)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Attunda tingsrätt

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Airhelp Limited

Žalovaná: Scandinavian Airlines System SAS

Předběžné otázky

- 1) Je stávka pilotů, kteří jsou zaměstnání u leteckého dopravce a jejichž přítomnost je nutná k uskutečnění letu, „mimořádnou okolností“ ve smyslu čl. 5 odst. 3 nařízení č. 261/2004 ⁽¹⁾, pokud ke stávce nedošlo z důvodu opatření, které bylo přijato nebo vyhlášeno leteckým dopravcem, nýbrž stávku jako kolektivní akci vyhlásily a platně s ní započaly organizace zaměstnanců s cílem donutit leteckou společnost zvýšit mzdy, poskytnout výhody nebo upravit pracovní podmínky tak, aby byly splněny požadavky organizací zaměstnanců?
- 2) Jaký význam je případně třeba přikládat přiměřenosti požadavků organizací zaměstnanců a zejména skutečnosti, že požadované zvýšení mezd je výrazně vyšší než zvyšování mezd, které se obecně uplatňuje na dotčeném vnitrostátním trhu práce?
- 3) Jaký význam je případně třeba přikládat skutečnosti, že letecký dopravce přijme návrh smírného řešení vnitrostátního orgánu pro mediaci v pracovněprávních sporech, aby zamezil stávce, organizace zaměstnanců však nikoliv?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. L 46, 17.2.2004, s. 1)

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2020 – WD v. EFSA

(Věc T-320/18) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Smlouva na dobu určitou – Rozhodnutí o nepřecházení – Chybějící hodnotící zprávy – Přidělení bodů pro přecházení na základě převodu – Zjevně nesprávné posouzení – Rozhodnutí o neprodloužení smlouvy – Povinnost jednat s náležitou péčí – Zjevně nesprávné posouzení – Zneužití pravomoci – Legitimní očekávání – Povinnost uvést odůvodnění – Právo být vyslechnut – Odpovědnost“)

(2020/C 95/27)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: WD (zástupkyně: L. Levi a A. Blot, advokátky)

Žalovaný: Evropský úřad pro bezpečnost potravin (zástupci: D. Detken a F. Volpi, zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeckem, A. Duron a C. Dekemexhem, advokáty)

Předmět věci

Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU a směřující jednak ke zrušení rozhodnutí EFSA ze dne 14. července 2017 o nepřecházení žalobkyně do platové třídy AST 6 v rámci přecházení za rok 2017, rozhodnutí EFSA ze dne 9. srpna 2017 o neprodloužení její smlouvy a rozhodnutí ze dne 9. února a 12. března 2018, kterým byly zamítnuty stížnosti proti těmto dvěma rozhodnutím a směřující jednak k náhradě majetkové a nemajetkové újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěla v důsledku těchto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) WD se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 259, 23.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2020 – Compañía de Tranvías de la Coruña v. Komise

(Věc T-485/18) ⁽¹⁾

(„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty Komise týkající se výkladu ustanovení unijního práva – Dokumenty pocházející od třetí osoby – Dokumenty pocházející z členského státu – Nařízení (ES) č. 1370/2007 – Částečné odepření přístupu – Úplné odepření přístupu – Povinnost uvést odůvodnění – Výjimka týkající se ochrany soudního řízení – Převažující veřejný zájem“)

(2020/C 95/28)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Compañía de Tranvías de la Coruña, SA (La Corogne, Španělsko) (zástupce: J. Monrabà Bagan, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: W. Mölls a C. Ehrbar, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 7. června 2018, kterým byl žalobkyni částečně nebo úplně odepřen přístup k dokumentům souvisejícím se stanoviskem Komise, které bylo předáno Francouzské republice a týká se platnosti smlouvy o trasách metra do roku 2039.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 7. června 2018, kterým byl společnosti Compañía de Tranvías de la Coruña, SA, částečně nebo úplně odepřen přístup k dokumentům souvisejícím se stanoviskem Komise, které bylo předáno Francouzské republice a týká se platnosti smlouvy o trasách metra do roku 2039, se zrušuje v rozsahu, v němž v něm byl zčásti odepřen přístup k jiným údajům, obsaženým v dopise Komise ze dne 25. října 2010, který byl určen francouzským orgánům, a v dopisech místopředsedy Komise S. Kallase ze dne 27. července 2012 a 5. června 2013, které byly určeny RATP, než jsou osobní údaje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí jednu pětinu nákladů řízení společnosti Compañía de Tranvías de la Coruña.
- 4) Společnost Compañía de Tranvías de la Coruña ponese čtyři pětiny vlastních nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 381, 22.10.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. února 2020 – Stada Arzneimittel v. EUIPO – (VirusProtect)

(Věc T-487/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie VirusProtect – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2020/C 95/29)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Německo) (zástupci: J.-C. Plate a R. Kaase, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: S. Hanne, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. června 2018 (věc R 1886/2017-5) týkajícímu se přihlášky slovního označení VirusProtect jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Stada Arzneimittel AG se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 352, 1. 10. 2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2020 – Maďarsko v. Komise

(Věc T-505/18) ⁽¹⁾

(„EZZF a EZFRV – Výdaje vyloučené z financování – Podpora pro rozvoj venkova – Podpora poskytnutá sdružením výrobců – Výdaje vynaložené Maďarskem – Článek 35 nařízení (ES) č. 1698/2005 – Kvalifikované uznání – Způsobilost příjemce podpory – Vypočítaná finanční oprava – Článek 52 odst. 2 nařízení (EU) č. 1306/2013 – Loajální spolupráce – Ochrana legitimního očekávání – Proporcionalita – Právní jistota – Nezpůsobilé částky“)

(2020/C 95/30)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobce: Maďarsko (zástupci: M. Fehér, M. Tátrai, A. Pokoraczki a G. Koós, zmocněnci)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: V. Bottka a J. Aquilina, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (EU) 2018/873 ze dne 13. června 2018, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. 2018, L 152, s. 29).

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Maďarsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 399, 5.11.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2020 – Hickies v. EUIPO – (Tvar tkaničky do bot)

(Věc T-573/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie – Tvar tkaničky do bot – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Ochrana práva ke staršímu (průmyslovému) vzoru – Důkazy předložené poprvé před Tribunálem“)

(2020/C 95/31)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hickies, Inc. (New York, New York, Spojené státy) (zástupkyně: I. Fowler, solicitor a S. Petivlasova, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. června 2018 (věc R 2693/2017–5), týkajícímu se přihlášky trojrozměrného označení tvořeného tvarem tkaničky do bot jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Hickies, Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 408, 12.11.2018..

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. února 2020 – Dalasa v. EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea)

(Věc T-732/18) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie charantea – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie CHARITÉ – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 95/32)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Viedeň, Rakousko) (zástupkyně: I. Hödl, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: A. Söder, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkörperschaft Öffentlichen Rechts (Berlín, Německo) (zástupci: A. Wulff a K. Schmidt-Hern, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. října 2018 (věc R 539/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Charité a Dalasa.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 15. října 2018 (věc R 539/2018-4) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Dalasa Handelsgesellschaft mbH v řízení před Tribunálem.

- 3) Společnost Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkörperschaft Öffentlichen Rechts ponese vlastní náklady řízení vynaložené během řízení před Tribunálem.
- 4) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

(¹) Úř. věst. C 54, 11. 2. 2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. února 2020 – Dalasa v. EUIPO – Charité – Universitätsmedizin Berlin (charantea)

(Věc T-733/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie charantea – Starší obrazová ochranná známka Evropské unie CHARITÉ – Relativní důvod pro zamítnutí – Neexistence nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 95/33)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dalasa Handelsgesellschaft mbH (Vídeň, Rakousko) (zástupkyně: I. Hödl, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: A. Söder, zmocněnkyně)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkörperschaft Öffentlichen Rechts (Berlín, Německo) (zástupci: A. Wulff a K. Schmidt-Hern, advokáti)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 15. října 2018 (věc R 540/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Charité a Dalasa.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 15. října 2018 (věc R 540/2018-4) se zrušuje.
- 2) EUIPO ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Dalasa Handelsgesellschaft mbH v řízení před Tribunálem.
- 3) Společnost Charité – Universitätsmedizin Berlin, Gliedkörperschaft Öffentlichen Rechts ponese vlastní náklady řízení vynaložené během řízení před Tribunálem.
- 4) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.

(¹) Úř. věst. C 54, 11. 2. 2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2020 – Globalia Corporación Empresarial v. EUIPO – Touring Club Italiano (TC Touring Club)(Věc T-44/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie TC Touring Club – Starší slovní ochranná známka Evropské unie TOURING CLUB ITALIANO – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Skutečné užívání starší ochranné známky – Článek 47 odst. 2 nařízení 2017/1001 – Další důkazy předložené poprvé před odvolacím senátem – Článek 95 odst. 2 nařízení 2017/1001 – Vedlejší žaloba“)

(2020/C 95/34)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Globalia Corporación Empresarial, SA (Llucmajor, Španělsko) (zástupce: A. Gómez López, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: A. Kusturovic, J.F. Crespo Carrillo a H. O'Neill, zmocněnci)

Další účastníci řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastníci před Tribunálem: Touring Club Italiano (Milán, Itálie) (zástupce: G. Guglielmetti, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. listopadu 2018 (věc R 448/2018-4) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Touring Club Italiano a Globalia Corporación Empresarial.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Vedlejší žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 3) Pokud jde o hlavní žalobu, společnosti Globalia Corporación Empresarial, SA se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených společností Touring Club Italiano v řízení před odvolacím senátem.
- 4) Pokud jde o vedlejší žalobu, společnost Touring Club Italiano ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Globalia Corporación Empresarial a EUIPO.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 93, 11.3.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 6. února 2020 – Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals v. EUIPO – Dalmat (LaTV3D)(Věc T-135/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie LaTV3D – Starší národní slovní ochranná známka TV3 – Relativní důvod pro zamítnutí – Nebezpečí záměny – Podobnost služeb – Podobnost označení – Rozlišovací způsobilost – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 95/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA (Barcelona, Španělsko) (zástupce: J. Erdozain López, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: H. O'Neill, zmocněnec)

Další účastník řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastník před Tribunálem: Stéphane Dalmat (Paříž, Francie)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 13. prosince 2018 (věc R 874/2018-2) týkajícímu se námitkového řízení mezi společností Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals a panem Dalmatem.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 13. prosince 2018 (věc R 874/2018-2) se zrušuje v rozsahu, v němž vyloučilo existenci nebezpečí záměny jiných služeb než služeb „překlada a tlumočení“ zařazených do třídy 41 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 148, 29.4.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 12. února 2020 – Bilde v. Parlament

(Věc T-248/19) (¹)

(„Výsady a imunity – Člen Parlamentu – Rozhodnutí o zbavení poslanecké imunity – Zjevně nesprávné posouzení – Electa una via – Zásada non bis in idem – Zneužití pravomoci“)

(2020/C 95/36)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Dominique Bilde (Lagarde, Francie) (zástupce: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: N. Görlitz a C. Burgos, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Parlamentu P8_TA(2019)0137 ze dne 12. března 2019 o zbavení žalobkyně poslanecké imunity.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Dominique Bilde ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropským parlamentem.

(¹) Úř. věst. C 213, 24.6.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 11. února 2020 – Jakober v. EUIPO – (tvar šálku)**(Věc T-262/19) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška trojrozměrné ochranné známky Evropské unie – Tvar šálku – Nepřípustnost odvolání k odvolacímu senátu“)**

(2020/C 95/37)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Philip Jakober (Stuttgart, Německo) (zástupce: J. Klink, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: M. Fischer, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 11. února 2019 (věc R 1153/2018-4) týkajícímu se přihlášky k zápisu trojrozměrného označení tvořeného tvarem šálku jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 11. února 2019 (věc R 1153/2018-4) se zrušuje.
- 2) EUIPO se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 206, 17. 6. 2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2020 – Pierre Balmain v. EUIPO – (Ztvárnění lví hlavy obklopené kroužky tvořícími řetěz)**(Věc T-331/19) ⁽¹⁾****(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující lví hlavu obklopenou kroužky tvořícími řetěz – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)**

(2020/C 95/38)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pierre Balmain SAS (Paříž, Francie) (zástupce: J. M. Iglesias Monravá a S. Mainar Roger, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: V. Ruzek, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. března 2019 (věc R 1223/2018-5) týkajícímu se přihlášky k zápisu obrazového označení znázorňujícího lví hlavu obklopenou kroužky tvořícími řetěz jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Pierre Balmain se ukládá náhrada nákladů řízení

(¹) Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 5. února 2020 – Pierre Balmain v. EUIPO (Vyobrazení hlavy lva obklopené kroužky tvořícími řetěz)

(Věc T-332/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie znázorňující hlavu lva obklopenou kroužky tvořícími řetěz – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001“)

(2020/C 95/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pierre Balmain (Paříž, Francie) (zástupci: J. M. Iglesias Monravá a S. Mainar Roger, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: V. Ruzek, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. března 2019 (věc R 1224/2018-5) týkajícímu se přihlášky obrazového označení znázorňujícího hlavu lva obklopenou kroužky tvořícími řetěz jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Pierre Balmain se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 246, 22.7.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 30. ledna 2020 – Lotyšsko v. Komise

(Věc T-293/18) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Společná rybářská politika – Pařížská smlouva o souostroví Špicberků (Norsko) – Rybolovná práva pro kraba rodu Chionoecetes v okolí oblasti Svalbard (Norsko) – Nařízení (EU) 2017/127 – Plavidla registrovaná v Unii s oprávněním k rybolovu – Zadržení lotyšského plavidla – Článek 265 SFEU – Výzva k jednání – Přijetí stanoviska Komise – Akt, který nevyvolává právně závazné účinky – Nepřípustnost“)

(2020/C 95/40)

Jednací jazyk: lotyšština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Lotyšská republika (zástupkyně: V. Soņeca, zmocněnkyně)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: A. Bouquet, E. Paasivirta, I. Naglis a A. Sauka, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU, který zní jednak na zrušení dopisu Komise ze dne 12. března 2018, kterým tento orgán přijal stanovisko k výzvě k jednání, kterou jí Lotyšská republika zaslala na základě článku 265 SFEU dopisem ze dne 22. prosince 2017, a jejímž cílem bylo v podstatě zajistit, aby Komise přijala opatření týkající se ochrany práv rybolovu a zájmů Evropské unie v oblasti rybolovu Svalbard (Norsko), a jednak nařídít Komisi, aby v tomto ohledu zaujala stanovisko, které nebude zdrojem nepříznivých právních účinků pro Lotyšskou republiku.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřijatelná.
- 2) O návrhu Španělského království na vstup do řízení jako vedlejší účastnice již není namístě rozhodnout.
- 3) Lotyšská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí, s výjimkou nákladů řízení souvisejících s návrhem na vstup vedlejšího účastníka do řízení.
- 4) Španělské království, Lotyšská republika a Komise ponесou vlastní náklady řízení související s návrhem na vstup vedlejšího účastníka do řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 240, 9.7.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 29. ledna 2020 – Shindler a další v. Rada

(Věc T-541/19) ⁽¹⁾

(„Žaloba pro nečinnost – Institucionální právo – Vystoupení Spojeného království z Unie – Občané Spojeného království pobývající v jiném členském státě Unie – Evropské volby v roce 2019 – Návrh na odložení evropských voleb – Nedostatek aktivní legitimace – Nepřijatelnost“)

(2020/C 95/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Itálie) a 5 dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupce: J. Fouchet, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný podle článku 265 SFEU, na jehož základě má být konstatováno, že Rada protiprávně nepřijala rozhodnutí o odložení evropských voleb v roce 2019 s cílem umožnit žalobcům zúčastnit se hlasování.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá.

2) Harrymu Shindlerovi a ostatním žalobcům, jejichž jména jsou uvedena v příloze, se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 337, 7.10.2019.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 31. ledna 2020 – Shindler a další v. Komise

(Věc T-627/19 R)

(„Předběžné opatření – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Vystoupení Spojeného království z Unie – Občané Spojeného království pobývající v jiném členském státě – Ztráta občanství Unie – Žaloba pro nečinnost – Nepřípustnost návrhu na nařízení předběžných opatření“)

(2020/C 95/42)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: Harry Shindler (Porto d'Ascoli, Itálie) a pět dalších žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze usnesení (zástupce: J. Fouchet, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: F. Erlbacher, C. Giolito a E. Montaguti, zmocněnci)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 279 SFEU a článku 156 jednacího řádu Tribunálu a směřující k pozastavení výslovného rozhodnutí Komise ze dne 13. září 2019 neuznat svou nečinnost a dále k uložení povinnosti Komisi přijmout určitá předběžná opatření k zachování občanství Unie žalobců po datu vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a přijmout prozatímní rozhodnutí o postavení alternativním k občanství Unie a sestávajícím z různých opatření týkajících se vstupu, pobytu, sociálních práv a profesní činnosti v případě, že nedojde k dohodě o vystoupení Spojeného království z Unie.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 29. ledna 2020 – Silgan International a Silgan Closures v. Komise

(Věc T-808/19 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Hospodářská soutěž – Žádost o informace – Článek 18 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003 – Návrh na odklad vykonatelnosti – Nedostatek naléhavosti“)

(2020/C 95/43)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Silgan International Holdings BV (Amsterdam, Nizozemsko), Silgan Closures GmbH (Mnichov, Německo) (zástupci: D. Seeliger, H. Wollmann, R. Grafunder, B. Meyring a E. Venot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Ernst, L. Wildpanner, A. Keidel a G. Meessen, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článků 278 a 279 SFEU a znějící na odklad vykonatelnosti rozhodnutí Komise C(2019) 8501 final ze dne 20. listopadu 2019 v řízení podle čl. 18 odst. 3 a čl. 24 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 (věc AT.40522 – Kovové obaly).

Výrok

- 1) Návrh na vydání předběžného opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 8. ledna 2020 – Valiante v. Komise

(Věc T-13/20)

(2020/C 95/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Diego Valiante (Antverpy-Berchem, Belgie) (zástupce: R. Wardyn)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 14. března 2019, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o připuštění do interního výběrového řízení COM/1/AD10/18 (AD10);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 27 služebního řádu přijetím rozhodnutí o zamítnutí připuštění žalobce do interního výběrového řízení z důvodu nedosažení minimální platové třídy.
 - Žalobce tvrdí, že minimální platová třída není skutečným ukazatelem schopností. V důsledku toho, požadavek minimální platové třídy brání náboru zkušených a kvalifikovaných uchazečů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení a článku 27 služebního řádu stanovením požadavku minimální platové třídy, který nemá stejné účinky na dočasné pracovníky a úředníky.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 27 služebního řádu stanovením požadavku ucházet se pouze v jedné oblasti, což brání náboru založeného na nejvyšší úrovni způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti na co nejširším možném základě.

Žaloba podaná dne 8. ledna 2020 – Tratkowski v. Komise

(Věc T-14/20)

(2020/C 95/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Michal Tratkowski (Brusel, Belgie) (zástupce: R. Wardyn, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise ze dne 14. března 2019, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o připuštění do interního výběrového řízení COM/2/AD12/18;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 27 služebního řádu přijetím rozhodnutí o zamítnutí připuštění žalobce do interního výběrového řízení z důvodu nedosažení minimální platové třídy. Žalobce tvrdí, že minimální platová třída není skutečným ukazatelem schopností. V důsledku toho, požadavek minimální platové třídy brání náboru zkušených a kvalifikovaných uchazečů.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení a článku 27 služebního řádu stanovením požadavku minimální platové třídy, který nemá stejné účinky na dočasné pracovníky a úředníky.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení článku 27 služebního řádu stanovením požadavku ucházet se pouze v jedné oblasti, což brání náboru založeného na nejvyšší úrovni způsobilosti, výkonnosti a bezúhonnosti na co nejširším možném základě.

Žaloba podaná dne 14. ledna 2020 – Intertranslations (Intertransleisions) Metafraseis v. Parlament

(Věc T-20/20)

(2020/C 95/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Intertranslations (Intertransleisions) Metafraseis AE (Kallithea Attikis, Řecko) (zástupce: N. Korogiannakis, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 5. prosince 2019, kterým byla umístěna na druhé místo v nabídkovém řízení TRA/EU19/2019: Překladačské služby, část 5 (překlad do angličtiny);
- uložil Evropskému parlamentu povinnost nahradit žalobkyni újmu, kterou utrpěla v důsledku ztráty smlouvy;
- podpůrně, uložil Evropskému parlamentu povinnost nahradit žalobkyni újmu, kterou utrpěla v důsledku ztráty příležitosti;
- uložil Evropskému parlamentu povinnost nahradit žalobkyni právní poplatky a další náklady a výdaje vzniklé v souvislosti s touto žalobou, a to i kdyby byla projednávaná žaloba zamítnuta.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatečného odůvodnění – Porušení povinnosti uvést odůvodnění, porušení článku 296 SFEU, bodu 31 oddílu 1 obecných ustanovení kapitoly 1 přílohy I finančního nařízení (EU) 2018/1046 ⁽¹⁾ a článku 89 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 ⁽²⁾ – Porušení podstatných formálních náležitostí a práva na účinnou právní ochranu.
 - Žalobkyně tvrdí, že uvedené odůvodnění není dostatečně konkrétní, protože konkrétně neuvádí, jaký nedostatek každého dílčího kritéria odpovídá bodům, které byly odečteny za každou údajnou individuální chybu v překladu. Žalobkyně proto nemůže pochopit, čeho se chyba přesně týká, ani není schopen odpovídajícím způsobem analyzovat a argumentovat.
2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení.
 - Hodnocení obsahuje řadu zjevně nesprávných posouzení ve vztahu k dílčím kritériím „Styl – srozumitelnost“, „plynulost – interpunkce“, jakož i „způsob prezentace a přesnost“ a „chybný překlad“.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nejasných hodnotících kritérií – Použití stejného kritéria dvakrát – Přidělení bodů za tutéž charakteristiku nabídek podle dvou různých hodnotících kritérií.
 - Jeden typ chyby není jasný, protože v glosáři k zadávací dokumentaci není obsažena žádná konkrétní analýza a nepředstavuje technický pojem v oboru překladačství. Zadávací dokumentace rovněž upravuje přezkum týchž otázek ve dvou různých kritériích, což zkresluje výsledek hodnocení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 21 odst. 2 přílohy I finančního nařízení (EU) 2018/1046 – Nevhodné zvážení kritérií pro zadání zakázky.
 - Cena se počítá pouze z 33 %, zatímco kvalita z 66 %, ceně se přikládá jen velmi malý význam, což neutralizuje dopad nákladů v postupu zadání zakázky, podporuje odběr nepřiměřeně drahých služeb, a má tedy za následek nesprávné finanční řízení.

5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení zadávací specifikace a článku 175 finančního nařízení (EU) 2018/1046, který se týká odkladné lhůty.

- Navzdory oznámení Evropského parlamentu, které se týká odkladu podepsání dotyčné smlouvy, obsahoval Úřední věstník EU oznámení, že smlouva již byla podepsána ke dni 4. prosince 2019 a že nebyla zveřejněna žádná oprava, čímž došlo k porušení zadávací dokumentace a článku 175 finančního nařízení č. 2018/1046, který se týká odkladné lhůty.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 ze dne 18. července 2018, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, mění nařízení (EU) č. 1296/2013, (EU) č. 1301/2013, (EU) č. 1303/2013, (EU) č. 1304/2013, (EU) č. 1309/2013, (EU) č. 1316/2013, (EU) č. 223/2014 a (EU) č. 283/2014 a rozhodnutí č. 541/2014/EU a zrušuje nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 (Úř. věst. 2018, L 193, s. 1).

(²) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/715 ze dne 18. prosince 2018 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty zřízené podle SFEU a Smlouvy o Euratomu a uvedené v článku 70 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2018/1046 (Úř. věst. 2019, L 122, s. 1).

Žaloba podaná dne 16. ledna 2020 – ID v. ESVČ

(Věc T-28/20)

(2020/C 95/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ID (zástupce: C. Bernard-Glanz, advokát)

Žalovaná: Evropská služba pro vnější činnost

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- prohlásil žalobu za přípustnou;
- zrušil napadené rozhodnutí a v potřebném rozsahu také rozhodnutí o zamítnutí stížnosti;
- uložil žalované zaplacení částky 449 397,05 eur jako náhradu utrpěné majetkové újmy spolu s úroky v zákonné výši až do úplného zaplacení;
- uložil žalované zaplacení částky 20 000 eur jako náhradu utrpěné nemajetkové újmy spolu s úroky v zákonné výši až do úplného zaplacení;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení článku 84 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie:

- pokud jde o skutečnosti, na základě nichž lze konstatovat neuspokojivý pracovní výkon odůvodňující udělení výpovědi před koncem zkušební doby;

- pokud jde o úroveň neuspokojivého pracovního výkonu, jež musí být dosažena, aby odůvodnila udělení výpovědi před koncem zkušební doby.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z neuvedení dostatečného odůvodnění a zjevně nesprávného posouzení:

- pokud jde o neuvedení dostatečného odůvodnění a zjevně nesprávné posouzení;
- pokud jde o posouzení skutečností, na základě nichž lze konstatovat zjevně neuspokojivý pracovní výkon;

3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci.

Žaloba podaná dne 22. ledna 2020 – Spojené království v. Komise

(Věc T-37/20)

(2020/C 95/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: Z. Lavery, zmocněnkyně a T. Buley, Barrister)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/1835 ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž vylučuje z financování Evropskou unií některé výdaje vynaložené schválenými platebními agenturami Spojeného království v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) z důvodu údajného pochybení při definici aktivního zemědělce – propojené společnosti; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení Spojeného království.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jeden žalobní důvod vycházející z nesprávného výkladu čl. 9 odst. 2 prvního pododstavce nařízení č. 1307/2013. ⁽²⁾

Spojené království předkládá v tomto ohledu sedm argumentů:

- Zaprvé, Komise provedla nesprávný výklad znění čl. 9 odst. 2 prvního pododstavce. Toto ustanovení nevylučuje platby žadateli pouze z důvodu, že žadatel je součástí větší skupiny společností, z nichž některá vykonává činnosti uvedené na negativním seznamu.
- Zadruhé, žalobce uvádí, že znění tohoto ustanovení nemůže mít smysl, který mu Komise přiznává. Z hlediska syntaxe je jasné, že předmětem zákazu je skutečnost, že samotná skupina vykonává dotčenou činnost. Tato podmínka není splněna, pokud žadatel o přímou platbu je společností, která (sama a jako taková) splňuje definici „zemědělce“ podle čl. 4 odst. 1 písm. a), avšak která nevykonává (sama a jako taková) relevantní činnost.
- Zatřetí, výklad provedený Spojeným královstvím je založen na skutečnosti, že znění čl. 9 odst. 2 prvního pododstavce odráží znění čl. 4 odst. 1 písm. a), který definuje pojem „zemědělec“. „Zemědělcem“ se rozumí a) fyzická nebo právnická osoba či b) skupina fyzických nebo právnických osob, která vykonává zemědělskou činnost. V druhém případě je jednotlivý „zemědělec“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. a) součástí skupiny fyzických nebo právnických osob. Větu nelze chápat tak, že zavádí kritérium „propojených společností“ v čl. 4 odst. 1 písm. a), a nelze tak tedy chápat i čl. 9 odst. 2 první pododstavec.

- Začtvrté, část věty „skupina fyzických nebo právnických osob“ je použita i na jiných místech nařízení; Komise však tento pojem zjevně nevykládá jednotně ve smyslu jejího výkladu čl. 9 odst. 2 prvního pododstavce. Spojené království uvádí, že tato relevantní část věty musí být v rámci nařízení 1307/2013 vykládána jednotně.
- Zapáté vytýká Spojené království další jazykový problém týkající se výkladu provedeného Komisí. Odkaz na „fyzickou“ osobu v relevantní části věty je nadbytečný. Je dostačující hovořit pouze o „skupinách právnických osob“. Fyzická osoba nemůže být nikdy vlastněna jinou fyzickou nebo právní osobou a nemůže být s takovou jinou osobou propojena takovým způsobem, jak může být propojena společnost s jinými společnostmi.
- Zašesté, obecnější úvahy týkající se stanovení cílů a teleologické úvahy podporují názor Spojeného království a zpochybňují názor Komise. Bod 10 odůvodnění stanoví, že „[...] [určitým fyzickým a právnickým osobám] [by] neměly poskytovat přímé platby, ledaže by tyto osoby mohly prokázat, že jejich zemědělská činnost není okrajová“. Tento přístup je v plném souladu s výkladem čl. 9 odst. 2 prvního pododstavce provedeným Spojeným královstvím a je v rozporu s výkladem provedeným Komisí.
- Konečně, čl. 9 odst. 2 třetí pododstavec umožňuje výjimky ze zákazu čl. 9 odst. 2 prvního pododstavce, pokud žadatel (buď jednotlivá osoba nebo skupina) spadá do písm. a) a c). Pokud žadatelé prokázali, že jejich činnost není „zanedbatelná“, vztahuje se na ně písm. b). Z toho vyplývá, že normotvůrce neměl v úmyslu *per se* vyloučit platby osobám, které vykonávaly činnosti uvedenou na negativním seznamu.

(¹) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2019/1835 ze dne 30. října 2019, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (Úř. věst. L 279, 31.10.2019, s. 98).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

Žaloba podaná dne 30. ledna 2020 – CX v. Komise

(Věc T-52/20)

(2020/C 95/49)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: CX (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil jeho žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho

- zrušil rozhodnutí ze dne 21. března 2019 s referenčním číslem Ares(2019)1889562 o opětovném zařazení žalobce do platové třídy AD 8 platového stupně 5
- zrušil rozhodnutí ze dne 21. října 2019 s referenčním číslem Ares(2019)6485832, oznámené téhož dne, kterým orgán oprávněný ke jmenování zamítl stížnost žalobce, kterou podal dne 21. června 2019, s referenčním číslem R/348/19, proti napadenému rozhodnutí;

- uznal újmu vyplývající ze ztráty šance na povýšení a ze zbavení práva na setrvání ve funkci; na tomto základě uložil Komisi povinnost náhrady škody, která je předběžně odhadována na 300 000 (tři sta tisíc) eur, s výhradou zvýšení či snížení v průběhu řízení;
- uložil žalované náhradu všech nákladů řízení v souladu s jednacím řádem Tribunálu Evropské unie.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti splnit povinnosti vyplývající z rozsudků Tribunálu na základě článku 266 SFEU, jakož i z porušení zásady legitimního očekávání a zásady dobré víry. Žalobce zdůrazňuje, že – jak přiznala sama Komise – Komise neobnovila jeho služební postup, jak měla povinnost učinit na základě rozsudku ze dne 13. prosince 2018, CX v. Komise (T-743/16 RENV, nezveřejněný, EU:T:2018:937). Dodává, že Komise znovu neposoudila jeho situaci, ani neprovedla žádné zvážení srovnatelných zásluh ostatních úředníků způsobilých k povýšení. Žalobce se konečně domnívá, že výše uvedený rozsudek Tribunálu, který zrušil rozhodnutí o odvolání z pracovního místa, založil ujištění, které u něho mohlo vyvolat podložené naděje, že orgán oprávněný ke jmenování obnoví jeho služební postup v dobré víře, spravedlivě a otevřeně a při dodržení použitelných ustanovení a zásad.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění a z nedostatku odůvodnění. Žalobce v této souvislosti tvrdí, že napadené sdělení neobsahuje žádné odůvodnění rozhodnutí o jeho zařazení do platové třídy AD 8 platového stupně 5. Podle jeho názoru se jedná o „akt nepříznivě zasahující do jeho právního postavení“, a nikoli o „čistě potvrzující akt“, jelikož toto sdělení provádí, a tudíž skutečně oznamuje rozhodnutí Komise, které nepříznivě zasahuje do jeho právního postavení, přestože je implicitní a nebylo předtím oznámeno žalobci.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z věcného pochybení, zjevně nesprávného pochybení, porušení obecných prováděcích opatření k článku 45 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“) a vad řízení. Žalobce se domnívá, že nikde ve služebním řádu se nestanoví, že disciplinární rozhodnutí o přeřazení do nižší platové třídy má automaticky přednost před pozdějším rozhodnutím o povýšení, pokud je osobou, které jsou obě tato rozhodnutí určena, stejný úředník, a že povýšení je svou povahou právním aktem, který nepřipouští odkladnou ani rozvazovací podmínku a ani časové omezení. Komise tak měla v době obnovení služebního postupu žalobce přihlédnout k tomu, že od 1. ledna 2010 byl zařazen do platové třídy AD 10. Mimoto žalobce tvrdí, že v návaznosti na zrušení rozhodnutí o odvolání z pracovního místa Tribunálem a za účelem opětovného zařazení a obnovení jeho služebního postupu měla Komise rovněž povinnost znovu zahájit povýšovací řízení ve stadiu, v němž ho pozastavila, ve smyslu obecných prováděcích opatření k článku 45 služebního řádu. Konečně podle názoru žalobce pro účely obnovení loajálního, seriózního služebního postupu v dobré víře měla Komise povinnost na základě zásady řádné správy podrobně analyzovat všechny skutečnosti umožňující dospět k odůvodněnému rozhodnutí o platové třídě, do které měl být opětovně zařazen. Komise přitom nejenže tak neučinila, nýbrž ani žalobce před přijetím svého rozhodnutí nevyslechla.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásad rovných příležitostí a rovného zacházení s úředníky a práva na služební postup. Žalobce tvrdí, že právo na služební postup, jež je zvláštní formou zásady rovného zacházení použitelné na úředníky, bylo porušeno v tom, že administrativa ponechala bez povšimnutí během období od 1. ledna 2010 do 1. května 2019 jak toto právo na služební postup, tak čl. 5 odst. 5 služebního řádu ve spojení s ustanoveními přílohy I části B služebního řádu a ustanoveními služebního řádu týkajícími se povyšování úředníků, které stanoví, že žalobce mohl být povýšen do platové třídy AD 11 k 1. lednu 2014, poté do platové třídy AD 12 k 1. lednu 2018. Tytéž úvahy vedou mimoto ke konstatování, že došlo k porušení rovných příležitostí a rovného zacházení s úředníky, jelikož s žalobcem nebylo zacházeno stejně jako s ostatními úředníky.

Žaloba podaná dne 3. února 2020 – NetCologne v. Komise**(Věc T-58/20)**

(2020/C 95/50)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: NetCologne Gesellschaft für Telekommunikation mbH (Kolín nad Rýnem, Německo) (zástupci: M. Geppert, P. Schmitz a J. Schulze zur Wiesche, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí C(2019) 5187 final ze dne 18. července 2019, kterým Komise prohlásila spojení ve věci M.8864 – Vodafone/Certain Liberty Global Assets za slučitelné se společným trhem a Dohodou o EHP.
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod: Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, porušení své povinnosti odůvodnění a povinnosti řádné péče, když nekonstatovala značné narušení účinné hospodářské soutěže na „trhu s maloobchodní nabídkou přenosu signálu televizního vysílání pro zákazníky z domácností s více bytovými jednotkami“ s ohledem na:
 - závěr, že účastníci spojení nejsou přímými konkurenty,
 - závěr, že účastníci spojení nejsou potenciálními konkurenty a
 - negativní dopady, které bude mít spojení na konkurenty.
2. Druhý žalobní důvod: Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, porušení své povinnosti odůvodnění a povinnosti řádné péče, když nekonstatovala značné narušení účinné hospodářské soutěže na „trhu s maloobchodní nabídkou přenosu signálu televizního vysílání pro zákazníky z domácností s více bytovými jednotkami“ s ohledem na závěr, že účastníci spojení nejsou potenciálními ani přímými konkurenty.
3. Třetí žalobní důvod: Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila články 2 a 8 nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ⁽¹⁾ při vymezení trhu a při posouzení soutěžních dopadů na nabídku balíčků multi-play a zejména nabídek pevných telekomunikačních služeb v kombinaci s mobilními telekomunikačními službami („balíčky FMC“).
4. Čtvrtý žalobní důvod: Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, porušila články 2 a 8 nařízení č. 139/2004, jakož i svou povinnost odůvodnění a řádné péče při posouzení a konstatování závazku velkoobchodního kabelového širokopásmového přístupu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

Žaloba podaná dne 3. února 2020 – Deutsche Telekom v. Komise**(Věc T-64/20)**

(2020/C 95/51)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Deutsche Telekom AG (Bonn, Německo) (zástupci: C. von Köckritz, U. Soltész a M. Wirtz, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2019) 5187 final ze dne 18. července 2019 ve věci M.8864 – Vodafone v. Certain Liberty Global Assets
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: Komise porušila čl. 2 odst. 2 a 3 nařízení o kontrole spojování podniků ⁽¹⁾, když schválila transakci, která vedla k dominantnímu postavení spojeného podniku a k zásadnímu narušení účinné hospodářské soutěže na německém trhu dodávek televizního signálu do domácností v bytových domech (společní uživatelé). Závěr Komise, že účastníci před transakcí skutečně (přímo či nepřímo) nebo potenciálně nesoutěžili a že transakce nevede k významnému zhoršení podmínek hospodářské soutěže, je stížen zjevně nesprávným posouzením. Komise zejména nezohlednila negativní účinky významné tržní síly spojeného podniku na trzích velkoobchodních dodávek a nákupů televizních kanálů a velkoobchodních služeb přenosu televizního signálu („trhy velkoobchodních služeb televizního vysílání“) na trhu MDU.
2. Druhý žalobní důvod: Závěr Komise, že se nejedná o zásadní narušení účinné hospodářské soutěže na trhu domácností (jednotliví uživatelé), je stížen zjevně nesprávným posouzením, zejména z toho důvodu, že je tento závěr založen rovněž na údajném chybějícím relevantním konkurenčním vztahu mezi účastníky transakce. Transakce vede k dominantnímu postavení, které způsobuje zásadní narušení účinné hospodářské soutěže na trhu jednotlivých uživatelů zahrnujícím pouze kabelovou televizi a internetovou televizi.
3. Třetí žalobní důvod: Závěr Komise týkající se schopnosti spojeného podniku a jeho motivace poškodit Tele Columbus a další dodavatele televizních signálů na úrovni konečných zákazníků, kteří jsou závislí na dodávkách televizního signálu zprostředkovaného spojeným podnikem, je rovněž stížen právní vadou a zjevně nesprávným posouzením.
4. Čtvrtý žalobní důvod: Posouzení Komise týkající se negativních účinků transakce na trhy velkoobchodních služeb televizního vysílání, je neúplné a zjevně nesprávné. Komise zejména nesprávně dospěla k závěru, že spojený podnik není motivován bránit konkurentům spojeného podniku v přístupu k obsahu a že takové uzavření trhu nemá zásadní negativní účinky na odběratelské trhy týkající se dodávek televizních signálů společným uživatelům a jednotlivým uživatelům. Komise neposoudila rovněž schopnost spojeného podniku a jeho motivaci poškodit konkurenty – odběratele, tím že se zhorší jiným způsobem než úplným uzavřením trhu podmínky přístupu k televiznímu obsahu, včetně digitálních funkcí (např. neustálé restartování, přestávka, atd.) (částečné uzavření trhu).

5. Pátý žalobní důvod: Komise se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když dospěla k závěru, že transakce změněná na základě závazků nabídnutých společností Vodafone nevede k zásadnímu narušení hospodářské soutěže na trzích velkoobchodních služeb televizního vysílání. Vzhledem k tomu, že závazky nesplňují podmínky sdělení Komise o nápravných opatřeních a nejsou dostatečné, aby vedly k nápravě zásadního narušení účinné hospodářské soutěže na těchto a jiných trzích touto transakcí, rozhodnutí Komise o schválení těchto nápravných opatření porušuje čl. 2 odst. 3 nařízení o spojování.

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (Nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

Žaloba podaná dne 4. února 2020 – Hauz 1929 v. EUIPO – Houzz (HAUZ LONDON)

(Věc T-66/20)

(2020/C 95/52)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Hauz 1929 Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: N. Lyberis, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Houzz, Inc. (Palo Alto, Kalifornie, Spojené státy)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobkyně před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie HAUZ LONDON – Přihláška č. 17 593 823

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. listopadu 2019, ve věci R 884/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí částečně zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, které žalobkyně vynaložila v tomto řízení, včetně nákladů řízení vynaložených v řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 3. února 2020 – Hauz 1929 v. EUIPO – Houzz (HAUZ NEW YORK)**(Věc T-67/20)**

(2020/C 95/53)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Hauz 1929 Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: N. Lyberis, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastníci řízení před odvolacím senátem:* Houzz, Inc. (Palo Alto, Kalifornie, Spojené státy)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Žalobkyně před Tribunálem*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie HAUZ NEW YORK – Příhláška č. 17 593 807*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. listopadu 2019, ve věci R 886/2019-5**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- napadené rozhodnutí částečně zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, které žalobkyně vynaložila v tomto řízení, včetně nákladů řízení vynaložených v řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 4. února 2020 – Hauz 1929 v. EUIPO – Houzz (HAUZ EST 1929)**(Věc T-68/20)**

(2020/C 95/54)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Hauz 1929 Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupce: N. Lyberis, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastníci řízení před odvolacím senátem:* Houzz, Inc. (Palo Alto, Kalifornie, Spojené státy)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatel sporné ochranné známky:* Žalobkyně před Tribunálem*Sporná ochranná známka:* Obrazová ochranná známka Evropské unie HAUZ EST 1929 – Příhláška č. 17 636 119*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. listopadu 2019, ve věci R 885/2019-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí částečně zrušil;
- uložil EUIPO a další účastníci řízení před odvolacím senátem náhradu nákladů řízení, které žalobkyně vynaložila v tomto řízení, včetně nákladů řízení vynaložených v řízení před EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 4. února 2020 – Tele Columbus v. Komise**(Věc T-69/20)**

(2020/C 95/55)

*Jednací jazyk: němčina***Účastnice řízení**

Žalobkyně: Tele Columbus AG (Berlín, Německo) (zástupci: C. Wagner a J. Hackl, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2019) 5187 ze dne 18. července 2019 (M.8864 – VODAFONE/CERTAIN LIBERTY GLOBAL ASSETS);
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a procesního pochybení při přezkumu zásadního narušení účinné hospodářské soutěže horizontálními nekoordinovanými účinky na německém „trhu dodávek signálů kabelové televize do domácností v bytových domech (společní uživatelé)“ (dále jen „trh MDU“).
 2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení při přezkumu zásadního narušení účinné hospodářské soutěže horizontálními nekoordinovanými účinky na německém „trhu dodávek signálů kabelové televize do domácností v rodinných domech (jednotliví uživatelé)“.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a procesního pochybení při přezkumu zásadního narušení účinné hospodářské soutěže vertikálními nekoordinovanými účinky na německém trhu dodávek televizních signálů a na trhu MDU s ním souvisejícím v Německu.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení při přezkumu zásadního narušení účinné hospodářské soutěže horizontálními nekoordinovanými účinky na tzv. výkupním trhu v Německu.
 5. Pátý žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení a procesního pochybení při přezkumu závazků, jelikož Komise přijala soubor závazků, který *a priori* nemohl napravit zásadní narušení hospodářské soutěže vyplývající z fúze.
-

